

BIDSTOND VOOR ISRAËL

**LEZING GEHOUDEN IN DE
HERSTELD HERVORMDE GEMEENTE
TE WADDINXVEEN**

OP 1 DECEMBER 2010

En

4 juli 2014 te Kruiningen

Door

W. Westerbeke

**STICHTING DE GIHONBRON
MIDDELBURG
2010**

Lezing voor de Bidstond voor Israël, te Waddinxveen.

1 december 2010

Wij zijn samengekomen om ons te bezinnen over het gebed voor Israël. Laten wij eerst eens proberen om onze gedachten laten gaan over de heiligste Bidder die ooit op aarde geleefd heeft en Die kon zeggen: *Vader, Ik wist dat Gij Mij altijd verhoord.* In onze gedachten gaan wij naar de laatste dag van Jezus' leven op aarde. Wij zien Hem in de hof van Gethsémané kruipend over de aarde. Hij draagt de oneindige toorn van God ontstoken tegen de zonde van het ganse menselijk geslacht. Hij buigt Zijn heilige knieën beladen met de schuld van al de beminden van Zijn vader. Hij bidt: *Vader, indien het mogelijk is, laat deze drinkbeker van mij voorbijgaan; doch niet gelijk Ik wil maar gelijk Gij wilt.* Hoezeer Jezus toen gefolterd en aangerand werd door de duivel en alle helse geesten is nooit in woorden uit te drukken. Wij mogen tussendoor even opmerken dat, als de Zoon van God bijna bezweek onder de last van schuld en zonde, is het geen wonder dat wij zwakke mensen, die als stof en as zijn, soms ook bezwijken en ten einde raad zijn, wanneer de Heere onze gebeden niet verhoord. Ongeveer 10 uur later zien we de aanbiddelijke Zoon van God op Golgotha. Vier Romeinse soldaten trekken zijn kleren af. Ze spijkeren Hem vast aan het kruis en richten Hem omhoog. Aanschouw hier de Zoon van God, naakt aan het kruis!

Mijn Verlosser hangt aan 't kruis. Hangt ten spot van snode smaders.

Zoon des Vaders, Waar is toch Uw almacht thans? Waar uw Goddelijke glans?

O, wat een diepe, oneindig diepe vernedering! Heeft Hij nu nog aan dacht voor een ander? Ja, al kan Hij Zijn knieën niet meer buigen, Hij kan Zijn mond nog openen. Hij bidt tot Zijn Vader: *Vader, vergeef het hun, want zij weten niet wat zij doen.* Dit gebed werd na ongeveer 6 uur al verhoord. De Romeinse hoofdman riep uit toen Jezus stierf: *waarlijk deze was Gods Zoon!* En volgens de christelijke overlevering kwam de soldaat die Jezus doorstak ook tot geloof. Hij heette Longinus en is later de marteldood gestorven. Na 50 dagen volgt er een nog grotere verhoring. De Heilige Geest wordt uitgestort en 3000 tot 5000 mensen komen tot het geloof in Christus, Die ze eerst veracht en verworpen hadden. Nu zit de Heere Jezus zit aan de rechterhand van Zijn vader. Daar vertegenwoordigt Hij Zijn offer wat Hij op aarde heeft gebracht. Tevens vertegenwoordigt Hij Zijn kerk op aarde en bidt voor hen en voor allen die Hij nog toe zal brengen tot de schaapskooi. Zou Zijn voorbede: *Vader vergeef het hen, ook betrekking hebben op de bekering van Israël als natie en het Jodendom in de wereld?*

Om die vraag te kunnen beantwoorden is het nodig het volgende te onderzoeken.

1. **Wat de Bijbelse grondslag is van onze verwachting en gebed voor Israël.**
2. **De visie over de bekering van Israël in de tijd na de Reformatie.**
3. **Een aansporing tot gebed voor Israël en het Jodendom wereldwijd.**
4. **Troost in de zekerheid van verhoring.**

Met zonsondergang begint heden het Chanoekafeest, als gedachtenis van de her-inwijding van de tempel in 165 voor Chr. De Joden over heel de wereld steken de eerste kaars aan. *Moge de Heere de kaars van Zijn Geest aansteken in ons hart, opdat dit Licht onze duisternis verdrijve!*

1. De Bijbelse grondslag van onze verwachting en gebed voor Israël.

De grondslag is de Heilige Schrift, *want de Schrift kan niet gebroken worden.* Wij willen enkele beloften uit het Oude Testament onderzoeken, - die spreken over de bekering van Israël in het laatst der dagen - en die door de Heere Jezus en Zijn apostelen in het Nieuwe Testament worden geciteerd en uitgelegd. Dus, de schakel tussen Oud- en Nieuwe Verbond.

(1) Deuteronomium 30: 1 -10. *Gij zult het weer ter harte nemen onder alle volken waarheen u de Heere uw God gedreven heeft en gij zult u bekeren tot den Heere uw God en Zijn stem gehoorzaam zijn. En de Heere uw God zal hun gevangenis wenden en zich uwer ontfermen en hij zal u weder vergaderen uit al de volken waarheen u de Heere uw God verstrooid had. Al waren uw verdrevenen aan het einde des hemels, van daar zal u de Heere uw God vergaderen en van daar zal Hij u nemen; ... want de Heere zal wederkeren om Zich over u te verblijden ten goede, wanneer gij uzelf bekeert tot den Heere uw God met uw ganse hart en met uw ganse ziel.* De teksten én het verband waarin zij staan spreken duidelijk over de terugkeer van Israël vanuit ál de volkeren. Hoewel er een klein groepje teruggekeerd is uit Babel, is deze terugkeer niet de complete vervulling van de tekst.

Nu zoeken we een soortgelijke belofte over de bekering van Israël in het Nieuwe Testament. Jezus Zelf zegt in Lukas 23: 24. *Jeruzalem zal van de heidenen vertreden worden, totdat de tijd in der heidenen vervuld zullen zijn.* Dus, het volk Israel wordt verstrooid, maar tot hoelang? Mattheüs voegt er bij in hoofdstuk 23: 38, 39. *Totdat gij zeggen zult: gezegend is Hij, Die komt in de Naam des Heeren.* Die uitroep van blijdschap over de Messias en Zijn komst tot Israël ná hun verstrooiing, moet ongetwijfeld plaats vinden na hun herstel in de Jeruzalem.

(2) Een andere tekst die handelt over de komst van de Verlosser tot Sion staat in Jesaja 59: 20. *Want er zal een Verlosser tot Sion komen, namelijk voor hen die zich bekeren van de overtreding in Jakob, spreekt de Heere. Mij aangaande dit is Mijn verbond met hen. Mijn Geest die op u is zullen van uw niet wijken,* enzovoort. De oorzaak dat de Verlosser naar Sion zal komen, is de Verbondstrouw van de Heere. Een regelrecht onuitsprekelijk heerlijk gevolg van de komst van deze Verlosser naar Sion in het laatst der dagen, wordt beschreven in Jesaja 60.

Nu het verband met het Nieuwe Testament. De tekst uit Jesaja 59 vers 20 wordt in Romeinen door Paulus geciteerd om het complete leerstuk van Israëls toekomstige bekering vast te leggen en te verzekeren uitkracht van Gods verbond met Israël. Het betoog van Paulus in Romeinen 11 is zo Goddelijk, dat het een eeuwig durend document en onderpand is van de verbondstrouw van Israëls Verbondsgod. De Heilige Geest heeft dit getuigenis van Paulus als een onomstotelijke en eeuwige Waarheid verzegeld.

(3) In Ezechiël 38 en 39 spreekt de profeet over *vele volkeren der aarde die in het laatst der jaren komen in het land dat wedergebracht is van het zwaard, dat vergaderd is uit vele volken op de bergen Israels.* Hfd. 38:6, *in het laatst der dagen zal het geschieden.* Hoofdstuk 39: 29. *En Ik zal Mijn aangezicht van hen niet meer verbergen, wanneer ik Mijn Geest voor het huis Israëls zal hebben uitgegoten, spreekt de Heere Heere.*

Nu de parallel. Het is opmerkelijk dat Paulus in 2 Korinthe 3: 14 -17 ook spreekt over de verblindings van Israël die zal worden weggenomen door *Gods Geest. Maar wanneer het, - namelijk Israël - tot den Heere zal bekeerd zijn, wordt het deksel weggenomen. De Heere nu is de Geest,* zegt Paulus. Er ligt een heldere parallel in die tekst met de profetie van Gods Geest uit Ezechiël 39: 29.

(4) Een prachtige tekst vindt u in Hoséa 3: 5. Naar een langdurige vervreemding van God spreekt de Heere: *Daarna zullen zich de kinderen Israëls bekeren en zoeken den Heere, hun God, en David, hun koning; en zij zullen vrezende komen tot den Heere en tot Zijn goedheid, in het laatste der dagen.*

Hoséa spreekt over het Koningschap van David, de wederoprichting van Davids troon. Nu, wie kan deze tijd beter uitleggen dan de Heere Jezus? Jezus staat op de Olijfberg en is op het punt Zijn discipelen te verlaten. Zij willen nog één woord van hun scheidende Meester opvangen. *Heere, zult Gij in deze tijd aan Israël het Koninkrijk wederoprichten?* De discipelen wisten op grond van de Heilige Schrift, onder andere uit Hoséa 3, dat die wederoprichting van Davids troon zeker plaats zou vinden. Maar ze hebben nader onderwijs

nodig. Wij hebben het nog meer nodig!

(5) Maar er zijn in de Schrift meerdere teksten die duidelijk spreken over het koningschap van Christus wat opgericht zal worden over Israël in het laatst der dagen. Zoals Zacharia 12, 13, 14. Deze profetie is een hoeksteen van al de profetieën die gaan over de bekering van Israël en tevens is het een sluitsteen van de profetie van het Oude testament. De eerste verzen van Zacharia 12 tonen overeenkomst met de terugkeer van Israël in hun land vanaf circa 1948. Vers 10 spreekt over een uitstorting van de Heilige Geest en een **nationale** rouwklacht en bekering. *Doch over het huis van David en over de inwoners van Jeruzalem zal Ik uitstorten de Geest der genade en der gebeden; en zij zullen Mij aanschouwen, Dien zij doorstoken hebben, en zij zullen over Hem rouwklagen als met de rouwklage over een enigen zoon. Al de overige geslachten elk geslacht bijzonder en hunlieder vrouwen bijzonder zullen rouwklagen.* Dat de Joden hun Messias hebben doorstoken is duidelijk genoeg, maar hoe men de vervulling ook beschouwd, het is zo helder als glas dat zó een nationale rouwklacht nog niet gekomen is. Tijdens de uitstorting van de Heilige Geest op de Pinksterdag bewees Petrus de Gave van de Geest uit de profeet Joël. Toen werd de Geest wel uitgegoten over jongeren en ouderen, maar relatief gezien was het een klein aantal. De overigen gedroegen zich voor het merendeel vijandig.

Uit de profetieën en vooral die van Zacharia 12, 13 en 14 waren de discipelen ten volle overtuigd dat de oprichting van Davids troon te Jeruzalem nog plaats moest vinden. Zij verwachtten dat Jezus de Joodse natie van de Romeinen zou verlossen, Jeruzalem tot residentie zou maken, waardoor het hele volk in Hem zou gaan geloven. Vandaar dat zij aan Jezus vroegen *of dat nu terstond zou gebeuren?* Jezus wijst hen niet af, versterkt hen juist in het geloof, dat het de wil van Zijn Vader is dat het hele volk in Hem geloven zou. Hij corrigeert echter hun verkeerde opvatting over de geestelijke aard van Zijn koninkrijk en de tijd van vervulling. Jezus gaat Zijn Koninklijke Residentie innemen in de hemel. Dán zal hij Zijn Geest uitstorten, het Koninkrijk der hemelen op aarde beginnen, onder Jood en heiden en het tenslotte op aarde voltooiën onder Zijn eigen volk. Van die laatste bekering zegt Jezus: *Het komt u niet toe te weten die tijden of gelegenheden die de Vader in Zijn eigen macht gesteld heeft.* De tijd wanneer en de hoedanigheden is de zaak van Mijn Vader. De discipelen berusten daarin met blijdschap. Zij zien door de verreiker van het geloof de vervulling al. Zo gaat het nu nog. Als Jezus iemand zo onderwijst dan word je geheel verenigd met de wil van de Vader en ontbrand je hart in liefde tot Hem, tot Zijn Zoon en tot Zijn kerk. Uw vroegere leraar ds. Verloop zou zeggen: *Dat wij niet altijd aan de voeten van zo'n Leermeester willen zitten, dat is mijn en uw schande.*

2. De visie over de bekering van Israël in de tijd na de Reformatie.

Nu is het de grote vraag: *de verklaring van de oudtestamentische profetieën en de uitleg ervan door de Heere Jezus en Zijn apostelen, is die Bijbels verantwoord, zoals wij het nu zojuist toegelicht hebben?*

Na de afsluiting van de Bijbel is geen mens onfeilbaar in zijn uitleg van de Schriften. Dit is het ambt en werk van de Heilige Geest om het geschreven woord te verklaren. Jezus beloofde, *dat die Geest u in alle waarheid leiden zal.* De Geest van God geeft getuigenis van de waarheid in het Woord. Deze getuigenis is van Gods kant volmaakt, maar van onze kant onvolkomen en ten dele. Daarom moet de uitleg van de Bijbel met en door elkaar getoetst worden aan de Schrift. Paulus zegt, *dat een spreekt in de gemeente en dat de anderen oordelen.* Dat bewaart voor hoogmoed en blijven wij vatbaar voor correctie.

Nu, deze uitleg van de bekering van Israël in het laatste dagen heeft vanaf de tijd van de apostelen gezag gekregen in de kerk. Hoewel deze geloofsverwachting zich niet zo sterk ontwikkelde in de eerste periode van de christelijke kerk. Een van de redenen was, dat de christelijke kerk toen nog bestond uit Joden en heidenen. De vernieuwde belangstelling voor

de bekering van het verstrooide Jodendom begon met de Reformatie. Ik citeer slechts één zin uit die tijd, namelijk de kanttekening van Romeinen 11: 12. *En indien hun val, - de val der Joden, - de rijkdom is der wereld, en hun vermindering de rijkdom der heidenen, hoeveel te meer hun - der Joden - volheid.* De kanttekening zeggen over deze volheid: ‘dat is, wanneer de Joden met grote hopen en menigte het Evangelie zullen aannemen, namelijk zal hetzelfde wezen de rijkdom der heidenen’; namelijk een rijkdom van overvloedige kennis van Christus in heel de wereld.

Vanaf de Reformatie is de bekering van Israël geloofd en beschreven door talloze goede Bijbel verklaarders en anderen. Duitse, Zwitserse, Franse, Engelse en Nederlandse theologen. Ze waren onderverdeeld in alle soorten kerkelijke gemeenschappen, hervormden, Lutherse, Baptisten en later ook in de Reveilkringen in Nederland, waarin Da Costa de stuwende kracht was. Sommige verklaarders geloven alleen aan de bekering van Israël. Anderen koppelen hun bekering aan de verlevendiging van de christelijke kerk. En een aantal zien de bekering van Israël als het begin van 1000 -jarige heerlijke staat van Gods kerk op aarde. Het is onmogelijk om alle namen op te sommen van de schrijvers die hun geloofsgetuigenis over Israël bekering en de verlevendiging van Christus kerk op aarde hebben nagelaten. Ik citeer alleen Wilhelmus á Brakel uit de Redelijke Godsdienst, deel drie, Openbaring 20.

Vraag: *Of in de laatste tijd van de wereld een heerlijke staat van de kerk, op aarde te verwachten is?* **Antwoord:** *Dit is het gevoelen van zeer vele uitnemende godgeleerden van alle tijden, en van ver de meeste in onze dagen. En 't is mij zo klaar uit het Woord Gods, dat ik daaraan gans geen twijfeling heb. (...) De gehele Joodse natie zal onze Heere Jezus erkennen, als zijnde de Ware, de Enige en aan hén beloofde Messias. Zij zullen zich tot Hem bekeren, Hem zonderling liefhebben, eren en verheerlijken.*

3. Een aansporing tot gebed voor Israël en het Jodendom wereldwijd. 6 motieven

- Als het de wil van God de Vader is om op Zijn tijd het geestelijk koningschap van Christus in Israël weer op te richten, zouden we dan niet bidden: *onze Vader, Uw Koninkrijk kome?* Johannes zegt, als wij bidden naar de wil van God, dan weten we zeker dat we verhoord worden. Een zalige troost die ons hart vervult met blijdschap en vrolijkheid.
- Als Jezus Zelf aan het kruis bad: *Vader vergeef het hun*, - met achterstelling van Zijn Eigen onuitsprekelijke lijden, - mogen wij Hem dan dit niet nastamelen? Wij moeten, ja mogen onze Borg gelijkvormig worden in Zijn leven, Zijn bidden en Zijn lijden. Dan zullen wij het ook worden in Zijn verheerlijking.
- Als de Heilige Geest zoveel gebeden gewerkt heeft om de bekering van Israël, vanaf de tijd van de Profetie, bij Zijn volk, Zijn knechten, Zijn kinderen in alle eeuwen, mogen wij dan niet smeken *om de Geest der genade en der gebeden* zoals in Zacharia beloofd wordt?
- Als de bekering van Israël *als natie* een middel is tot Geestelijke Opwekking wereldwijd, tot nieuw leven uit de dode toestand van de Kerk, zouden we dan niet bidden om Gods Geest?
- Als die vele gebeden in alle tijden, van alle gelovigen, nog naklinken in de oren van de Heere, dacht u dan dat die onverhoord zouden blijven? Eerder zal de hemel en aarde vergaan, dan dat één jota of tittel van die onvervulde profetie voor Israël en Christus' kerk niet uitwerkt wordt. In eeuwigheid zal niemand met recht Jezus Christus kunnen beschuldigen dat hij Zijn beloften niet nakomt! Wie is er zo betrouwbaar dan Hij? Ik zou wel eens willen weten wie de moed heeft, als hij voor de rechterstoel van Christus staat, Hem te beschuldigen van ontrouw of verkeerde informatie. *Een man, een man; een woord, een woord;* zegt ons spreekwoord. Van wie geldt dat zó Goddelijk dan van Jezus?

- Als Paulus zegt in Romeinen 9, *dat het mij een grote droefheid en mijn hart een gedurige smart is vanwege het ongeloof van mijn broederen; en dat het gebed wat ik tot God doe tot hun zaligheid is*, moeten wij de grote apostel dan niet navolgen? Paulus wilde zijn leven liever in een verbanningsoord doorbrengen dan in de vrijheid, als hij Zijn broederen naar het vlees maar mocht behouden. Nou, dan moeten wij ons allen toch wel diep schamen vanwege ons ongeloof, onze biddeloosheid en onze liefdeloosheid, nietwaar?

Kom geliefden, laten wij, als wij Christus mogen kennen, de toevlucht nemen tot de hemelse Hogepriester en Zijn kleed proberen aan te raken door het geloof, tot verzoening van deze zonden. Jezus doet in Zijn woord zoveel moeite om ons geloof aan te wakkeren en het ongeloof de kop in te drukken. Is dat tevergeefs? Hij gaf Zijn snoer, zegelring en staf. Een *snoer van beloften* voor Israëls bekering. Hij gaf *Zijn zegelring van trouw* om die te vervullen. En hij gaf *de staf des geloofs* opdat wij door dit moeitevolle leven met ons kruis toch blijmoedig de grote Voleinder des geloofs na mogen wandelen. Hier ligt onze vaste pleitgrond.

4. Troost in de zekerheid van verhoring.

Wij hebben in de beloften van Israël bekering een vaste troostgrond in ons verdriet vanwege de droevige toestand van de Kerk van Christus op aarde. De Kerk zal eens zegevieren, omdat de God der Waarheid *op aarde* zegevieren zal. Dat Gods kinderen in de hemel triomferen gelooft iedereen die de Bijbel aanvaard. Maar dat Gods kerk nog *op aarde* zal zegevieren, dat probeert de duivel op alle mogelijke manieren tegen te gaan. Bij de een door oppervlakkig geloof te werken in een heerlijke, doch vleselijke kerkstaat op aarde. Maar niet minder doet de duivel dat door de profetie van Israël bekering verdacht te maken. Hij of zij, die de Heilige Schrift op deze punten gelooft, gedrongen door de Geest, en er eerlijk voor uitkomt wordt soms verdacht door sommige medegelovigen. Dat is bijzonder pijnlijk, want het betreft de leer en de eer van Koning Jezus, en de troost voor de Kerk van Christus op aarde. Men zou dat een ander ook zo graag gunnen. En alsof het nog niet genoeg is om Christus' koninklijke kroon thans te verkleinen, zijn sommigen nog bezig om zoveel mogelijk Zijn toekomstige beloofde Heerlijkheid op aarde te verkleinen, en de teksten die erover spreken uitsluitend te vergeestelijken of te verdraaien. Ondanks dat de Vader onder ede deze Heerlijkheid aan Zijn beminde Zoon, als Koning over Zijn Kerk, beloofd heeft. Ondanks dat de Heere Jezus er zó intensief naar verlangt. Ondanks dat de Heilige Geest zóveel gebeden, in het hart van zóveel gelovigen gelegd heeft, om het af te smeken, pleitend op onvervulde beloften van een Getrouw Verbondsgod. Ondanks dat onze Godvruchtige vaders er zó ruim over geschreven hebben. Ondanks dat wij nu door de oprichting van de Stad Israël in 1948 een uitwendig onderpand hebben van de vervulling van de geestelijke beloften, dat Israël de Messias zal aannemen.

Het lijkt wel of de duivelen de bekering van Israël heel goed weten. Want ze spannen al een eeuw alle krachten samen om de voorbereidingen tot Israëls bekering, die God in Zijn Voorzienigheid geeft tegen te staan. De grootste haat van de duivel onder het Oude testament was gericht tegen het Vrouwenzaad, de Messias, Die besloten lag in de lendenen van het volk van Israël. De grootste haat tegen de duivel is nu gericht in het beloofde zaad van Jezus Christus, wat ligt in de lendenen van het volk van Israël. Wij hebben geen begrip, noch flauw besef van de onuitsprekelijke Goddelijke liefde die Christus Zijn volk toedraagt, die Hem van Zijn Vader gegeven zijn. Het hart van God de Vader, van Jezus Christus, van de Heilige Geest brand van vurige Goddelijke liefde tot het behoud van de beminde verkorenen. Zodra de tijd gekomen is die De Vader vastgesteld heeft, kan Jezus zich niet langer meer bedwingen, maar zal Hij Zich aan Zijn broeders naar het vlees openbaren. Evenals Jozef dat deed toen zijn broers erkenden: *wij zijn schuldig aan het bloed van onze broeder*. Als Israël

erkent: *wij zijn schuldig aan het bloed van onze oudste Broeder*, dan omhelst de Meerdere Jozef hen op het innigst. Zoals Jezus nu nog doet, als een uitgewerkte zondaar aan het einde der wet valt in de handen van Christus, als de grote Gift en Liefeling van de Vader. De Joden lezen deze week juist uit Genesis 41, dat Farao zegt: ‘Zouden we wel een man vinden als deze in welke de Geest van God is?’

Dewijl wij dan broeders, een grote Hoge priester en vrijmoedigheid hebben om in te gaan in het heiligdom, laat ons deze onwankelbare belijdenis der hoop vasthouden. Want Die het beloofd heeft is getrouw. De Vader heeft het niet alleen beloofd in de Schrift maar ook gezworen aan Zijn Zoon en door Hem ook aan ons, die geloven. De Vader heeft dit gedaan opdat wij door twee onveranderlijke dingen, in welke het onmogelijk is dat God liegt, een sterke troost zouden hebben. Wij, die de toevlucht genomen hebben om de voorgestelde hoop vast te houden.

Om te besluiten met woorden uit Psalm 72. *Geloofd zij de Heere God, de God van Israël, Die alleen wonderen doet. En geloofd zij de Naam Zijner heerlijkheid tot in eeuwigheid. En de ganse aarde worden met Zijn heerlijkheid vervuld. Halleluhjah.*

De Heere zegene u en de gemeenten, om Zijn Naams wil.

Hartelijk dank voor uw aandacht.

Waddinxveen, Dorpsstraat 5. Hersteld Hervormde Kerk

Zaalkerkje uit 1894 naar ontwerp van architect Verbrugge, gebouwd voor de tot 2008 geheel zelfstandige Christelijke Afscheiden Gemeente. Gaaf bewaarde inrichting uit de bouwtijd. Orgel met één manuaal en vrij pedaal, in 1870 gebouwd door Lohman & Schaaffelt (Leiden).

Uit het *Reformatisch Dagblad*, 15 januari 2008.

De christelijke afgescheiden gemeente te Waddinxveen heeft zich per 1 januari van dit jaar aangesloten bij de Hersteld Hervormde Kerk (HHK). Dat laat het breed moderamen van de classis West van de HHK weten in een persbericht.

Sinds ruim een jaar waren er besprekingen met de christelijke afgescheiden gemeente om de mogelijkheden voor toetreding tot de Hersteld Hervormde Kerk te bezien. Daartoe is zowel aan de kerkenraad als aan de gemeente voorlichting gegeven naar aanleiding van vragen die er leefden bij ambtsdragers en gemeenteleden. In deze periode zijn ook besprekingen gevoerd met de reeds in Waddinxveen bestaande de hersteld hervormde gemeente, die samenkomt in het gebouw aan de Staringlaan.

Sinds 1 januari gaat de christelijke afgescheiden gemeente als zelfstandige gemeente verder onder de naam hersteld hervormde gemeente Dorpsstraat. De bestaande ambtelijke structuren blijven behouden, waarbij ds. J. G. van Tilburg als eigen predikant weer aan de gemeente verbonden is.

Ds. Van Tilburg heeft gaande het proces van aansluiting een aanvraag bij de HHK ingediend om hersteld hervormd predikant te worden. Eind oktober 2006 werd hij door het breed moderamen van de generale synode als predikant toegelaten en vanaf die datum heeft hij preekconsent. Sindsdien gaat hij ook regelmatig voor in hersteld hervormde gemeenten. Predikant en gemeente hebben nu weer dezelfde kerkelijke status. [Klik hier!](#)

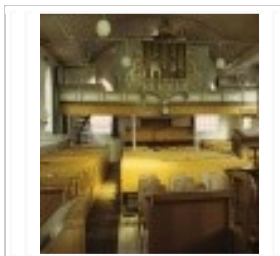
De christelijke afgescheiden gemeente te Waddinxveen bestaat sinds 1892 en werd de laatste decennia gediend door de predikanten A. P. Verloop, N. van der Want en J. G. van Tilburg. Laatstgenoemde dient de gemeente sinds 1997. De gemeente komt sinds 1894 bijeen in het kerkgebouw aan de Dorpsstraat in Waddinxveen. De nieuwe hersteld hervormde gemeente Dorpsstraat telt ongeveer 120 leden en doopleden.

Bidstond

Uit het *Reformatisch Dagblad*, 2 september 2008.

Ds. J.G. van Tilburg houdt woensdag in Waddinxveen een bidstond voor de bekering van de joden. „We zien de nood van de wereld waarin we verkeren, maar we moeten ook letten op de belofte van

God voor de joden. We zeggen als het ware: Joden, wij bidden voor jullie. We hebben de plicht om jullie tot jaloesheid te verwekken." De hersteld hervormde predikant werd aangesproken door de oudvader Matthew Meade. Hij schrijft dat de joden bekeerd zullen worden door de gewone weg. Elke woensdag kent de hersteld hervormde kerk van Waddinxveen een weekdienst met verschillende thema's. Het is het voornemen de bidstond over de bekering van joden te continueren, zegt ds. Van Tilburg. „Dit jaar zullen er nog twee bidstonden gehouden worden over Romeinen 11." Volgens de predikant is er een klein aantal mensen in de gemeente dat echt met het onderwerp bezig is. De predikant hoopt dat ook leden van andere kerken zullen komen.

Bijeenkomst Comité Gebed voor Israël, 4 juli 2014. Kruiningen

Geachte vrienden en aanwezigen.

Het is voor mij persoonlijk een ontroerend ogenblik als ik de kansel beklim van de Nederlands Hervormde kerk, waar God zoveel wonderen heeft verricht.

Ik ben vanavond hier gekomen om u een vraag voor te leggen.

Wie zijn de beste vrienden van Israel?

Die liefde uitstralen voor Israël.

Waarom komt dat openbaar?

In hulpverlening, giften en andere daden; in woorden en in gebed.

Dus de echte vrienden van Israël zijn degenen die de waarheid spreken over Israël volgens Gods Woord en die bidden voor Israël en het Jodendom volgens de *voorschriften* van Gods Woord.

De voorschriften kunt u hier in deze Bijbel vinden. Ik heb geen tijd gehad om alles op te schrijven ik wil aan u vragen of u de voorschriften voor gebed voor Israël wil opschrijven en naar mij toe sturen.

Voor het gebed voor Israël hebben we ook *voorbeelden* nodig. U hebt al een voorbeeld gehoord van Mozes. Het volk van Israël had zwaar gezondigd bij de Sinaï. God bedreigde het volk met de dood. Dat is verschrikkelijk. Israël wordt nu met de dood bedreigd al zoveel jaren van alle kanten. Maar als God je met de dood bedreigt dat is erger. Mozes kwam tussenbeide. Hij pleitte op 2 dingen. Ten 1e op de eer van Gods Naam. Wat zult Gij dan met Uw grote Naam doen? Al de volken zullen Uw Naam lasteren. En Uw Naam zal ook onteerd worden als U het verbond met Israël verbreekt. Dit is een algemene pleitgrond die wij nu ook mogen gebruiken.

Pleiten is een geloofs werk, zult u zeggen. Ja, maar bidden ook. U dit toch ook *onze Vader?* Is dat geen geloofswerk?

Maar er is ook een persoonlijke pleitgrond. Mozes zei tot de Heere: "*U hebt tot mij gezegd dat U mij bij name kent en dat ik genade gevonden heb in Uw ogen.* Nu Heere, waar zou dat meer in betoond worden, dan dat U mijn gebed verhoord? En mijn gebed is, dat het volk mag blijven leven. Als U mij lief heeft dan zou U dat het best betonen dat U mij wilt verhoren voor Uw volk."

Goed, zegt de Heere.

Zijn er in ons midden die ook kunnen pleiten op deze persoonlijke geloofsgrond?

U zult zeggen het is te hoog gegrepen, begin eens wat lager. Nu, een voorbeeld uit het Nieuwe Testament, van de Kanaänese vrouw. Ze kwam tot Jezus en riep: *Heere, help mij.* Misschien kunt u ook niet meer bidden, niet meer geloven, niet meer hopen; u bent radeloos. Als je radeloos bent kun je alleen maar zeggen: *Heere, help mij.* Als u meer niet kunt bidden is dit ook goed.

Het belangrijkste is, dat wij nodig hebben een *Voorspraak* bij de Vader. De Heere Jezus is een Voorspraak voor Israël, voor het volk dat nog toegebracht moet worden. Toen ik enkele weken geleden bij de Klaagmuur stond, stond ik midden tussen de biddende Joden. Ze bidden tegen een dode muur. Dat is een symbool dat er een muur staat tussen de Heere en tussen het volk. Ze kennen de Heere Jezus niet die de muren van scheiding heeft afgebroken. Maar Jezus kent wel degenen die Hem van de Vader gegeven zijn onder het volk Israël.

Ik stond tussen die mensen en degenen die in hun lendenen zijn maar nog geboren en toegebracht moeten worden. Want die zijn er ongetwijfeld. En die bemint de Heere Jezus met een vurige liefde.

Dan is er nog iets wat wij nodig hebben, dat is Een *vóórbid*t, Iemand die voorgaat, die ons leert bidden; Die overtuigd van zonde, Die leert geloven. Dat is de Geest der genade en der gebeden.

Er zijn veel teksten waar de Heilige Geest beloofd wordt, maar op 3 hoofdstukken wil ik even de nadruk leggen.

Ten 1e op Joël, waar de Heilige Geest beloofd wordt. Deze belofte is vervuld op de Pinksterdag. Dat heeft Petrus zelf gezegd. En van Petrus kun je op aan.

De 2e is in Zacharia 12. Daar wordt gesproken over de Joden nadat ze teruggekeerd zijn vanuit de verstrooiing en in hun land wonen. Dan worden ze omringd van allerlei volkeren, precies eender wat je nu ziet: alle volken zijn tegen Israël. In één woord: de Verenigde Naties zijn tegen hen. Maar de Heere beloofd dat Hij de Geest zal uitstorten en dat ze zullen zien Degene die ze doorstoken hebben. Die profetie is natuurlijk vervuld in de Heere Jezus en voor een klein aantal, circa 3000 of 5000 mensen die in Hem geloofden. Maar in Zacharia 12 staat er: *het land zal rouwklagen, het ganse land*. De vaders, de moeders, de kinderen, allerlei rangen en standen; allen zullen rouwklagen. En dat is nog niet vervuld.

Het 3e is Ezechiël 37, 38 en 39. Daar wordt gesproken over Israel dat het teruggebracht wordt in de laatste der dagen dat ze van alle volkeren omsingeld zullen worden. Wat we voor onze ogen zien. En dan zal de Heere zijn Heilige Geest uitstorten. Er staat als laatste tekst: en Ik zal Mijn aangezicht niet meer verbergen voor het huis Israëls, wanneer Ik Mijn Geest over hen zal hebben uitgestort; en Ik zal hen tot een God zijn en zij zullen Mij tot een volk zijn. Spreekt de Heere.

Nu de conclusie.

Ten 1e de Vader wil het, ten 2e de Zoon heeft er een groot verlangen naar, en ten 3e God de Heilige Geest heeft het beschreven en geboekstaafd hier in deze Bijbel. En de Schrift kan niet verbroken worden!

Ik hoop dat het voor u betekenis heeft. En wil besluiten met de woorden van Psalm 72: Geloofd zij de Heere, de God van Israel, die alleen wonderen doet. En geloofd zij de Naam Zijner heerlijkheid. En de ganse aarde worde van Zijn heerlijkheid vervuld. Dat zij zo.

Mij was gevraagd een dankgebed te doen.

Ik heb op de woorden van koningin Esther gewezen nadat de koning gevraagd had: *wat is uw bede en uw verzoek?* De bede om het leven van het volk Israël en het Jodendom; en het verzoek om verlossing van hun vijanden.

Daarna kwam me te binnen: is er hoop dat U ons verhoort?

En toen kwam een tekst voor mijn aandacht waar ik beslist niet om gedacht of op berekend had: *Is Efraim mij niet een dierbare zoon? Is hij Mij niet een troetelkind? Want sinds Ik tegen hem gesproken heb, denk Ik nog ernstig aan hem. Ik zal Mij zijner zeker ontfermen, spreekt de Heere.*

En hoe de Heere nu *tegen* het volk van Israël gesproken heeft van 1948 aan af; ja tegen hen in al de wederwaardigheden, maar dat Hij Zich zeker over hen zal ontfermen.

En die hoop moet al ons leed verzachten, enzovoort.

Ik herinnerde aan de *Langgewenste Beking der Joden*, door Mobachius, over deze tekst in Jeremia 31. Hij verklaart die letterlijk over het teruggekeerde Israël in het laatst der dagen. Dat schreef hij bijna 300 jaar geleden.

Willem Westerbeke

